

výplatu v měsíci. Označuje-li však zákon výrazem »měsíc« kalendářní měsíc, nemohl ani výrazem »týden« ve spojitosti použitým míniti než kalendářní týden.

(Nález Nejv. správ. soudu ze dne 24. května 1930, č. 8541/30.)

Řízení.

Podle § 12, posl. odstavce, zák. čl. XIX/1907 jest zaměstnavatel, který neučiní přihlášky v předepsané lhůtě, povinen zaplatiti pokladně náklad, který jí vznikl podporováním pojištěnce v nemoci, nastalé před přihlášením. Žalovaný úřad uznal, že závazku toho v daném případě není a opřel svůj výrok o dva samostatné důvody: 1. o důvod, převzatý z rozhodnutí úřadu I. stolice, že přihláška Marie Čepelové se stala včas, poněvadž byla v 8denní lhůtě zákonné u poštovního úřadu podána, 2. o další samostatný důvod, vyjádřený slovy: »i proto, ježto je dokázáno, že Ondřej Štefánek jako zaměstnavatel neměl úmyslu vyhnouti se pojistné povinnosti....« Stížnost vznáší námitku pouze proti odůvodnění ad 1), vytýkajíc názoru zde vyslovenému nezákonnost. Činí tak právem, ježto lhůta § 12 zák., čl. XIX. z r. 1907, je zachována jen tenkrát, došla-li přihláška ve lhůtě 8denní k nemocenské pokladně. Názor tento vyslovil a blížě odůvodnil Nejvyšší správní soud ve svém nálezu Boh. A 6489/27, na který se tímto podle § 44 jednacího řádu odkazuje. Než naříkané rozhodnutí je opřeno ještě o další důvod shora sub 2) uvedený, že zaměstnavatel neměl úmyslu vyhnouti se pojistné povinnosti. Vyslovil tedy žalovaný úřad náhled, že podmínkou pro odsouzení zaměstnavatele k náhradě podpůrného nákladu podle § 12 zák., čl. XIX. z r. 1907, jest úmysl vyhnouti se povinnosti pojištění, že tedy nedostatek takového úmyslu vylučuje použití sankce citovaného § 12. Stížnost proti tomuto důvodu naříkaného rozhodnutí neformuluje žádného stížného bodu, zejména nevytýká, že žalovaný úřad neprávem náhradní povinnost podle § 12 cit. zákona činí závislou od úmyslu zaměstnavatele vyhnouti se pojištění. Ale pak Nejvyšší správní soud, vázán jsa předpisem § 18 zákona o správním soudě, podle něhož smí zákonitost naříkaného rozhodnutí přezkoumávati jenom v mezích stížných bodů, obsažených ve stížnosti, nemohl se pouštěti do zkoumání, zda tento druhý důvod napadeného výroku je ve shodě se zákonem. Zůstává pak naříkané rozhodnutí o tento druhý důvod opřeno a musela proto stížnost býti zamítnuta.

(Nález Nejv. správ. soudu ze dne 24. května 1930, č. 12.860/28.)

Pensijní pojištění.

Sděluje minist. rada dr. Bronislav Wellek.

Pojistná povinnost pensijní obchodního zástupce.

Naříkaným rozhodnutím ze dne 27. června 1928, č. j. 4340/IV-3-28, vyslovilo ministerstvo sociální péče v pořadí instančním, že G. Š. ve svém zaměstnání u firmy Kávoprůmysl, spojených družstevních sušáren, společnosti s r. o. v Praze, nepodléhal ode dne 1. ledna 1924 pensijnímu pojištění, ježto nebyl k firmě v poměru služebním (§ 1151 obč. zák.), takže chybí nezbytný předpoklad pro pojistnou povinnost, stanovený v § 1, odst. 1. pens. zák. Podle § 1151 obč. zák. jsou podstatnými znaky služebního poměru závazek konati práce (služby) na straně jedné a závazek platiti úplatu na straně druhé.

O stížnosti, podané do tohoto rozhodnutí Všeobecným pensijním